

ուստաձենեւ անխնայ յաչս համօրէն
Եւրոպայ՝ ի պատիւ փառաց տեառն իւրոյ
և կամ ՚ի հարկէ հրամանին բերեալ .
միտք արդարեւ զգօն , աննուազ ՚ի հան-
ճարոյ : Ոչ ոք ՚ի գործս քան զնա վեհագոյն
(Տակիտոս) : Ութ աւուրս և եթ եկաց ՚ի
խօթութեան . ասի զնմանէ եթէ ան-
կեալ էր ՚ի մահուն յերեսաց արքայի .
խրատ մեծ վասն պաշտօնէից , :

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԱՌԱՅՆԵՐ

Ի՞նչ կ'ազաղակես թէ չես սրխալած .
Չը սխալող մարդը գեռ չէ ծնած :

Թէ կըրակէն գուրս կը քաշուիս ,
Իսկ չար մարդէն ո՛ւր կը փախցիս :

Լուել չես գիտեր , յայտ է որ խօսիլ չես գիտեր .
Լուել չես կըրնար , գիտցիր որ վայելէ չես կըրնար :

Ընկերութեան մէջ թէ մտնես , որն որքեզ հարկէ ,
Թէ որ կ'ուզես չը սխալիլ անոնց խօսք գիտէ ,
Իսկ թէ կ'առնես յանձ սխալիլ , գործոցն հետեւէ :

Դոռստրն թշուառ

Խուսեալ ՚ի գառն իմ ՚ի քրնոյ
Ում չիք տխրած երազ ընկեր ,
Ելի կանխեալ ընդ լեռնն ՚ի վեր
Յողջոյն նախկին ցոլից արփուոյ :

Ձուգայարոյց ընդ բընութեան
Թըռչնեակն ՚ի թուփ ծաղկազարդիկ գեղգեղէր .
Մայր իւր նըմին բերէր ըզբուծ սիրական ,
Թացան յարսօր իմ աչեր :

Իսկ իմ ընդէր չիցէ մայր . . .
Ընդէր չիցեմ ես թըռչնեակն այն հանգոյն ,
Ոյր կախ զոստոց նըշգարեւոյ Ծօճի բոյն :
Չիք իմ յերկրի աստ ՚ի վայր
Եւ ոչ օրոցք իսկ ՚ի քուն :
Մ'անուկ եմ ես , գըտեալ վիմին անդ ՚ի ծայր
Որ կայ հանդէպ եկեղեցւոյն :

Ի ծընողաց զուրկ և հեռի
Ոչ գիտացի զանոյշ նոցին ըզհամբոյր ,
Եւ ոչ մանկունք առ երի
Երբէք իւրեանց զիս յանուանէ կարգան քոյր :
Ես ոչ հաղորդ ցայգախաղուց գոմ բընաւ .
Սաղարթապատն ընդ յարկաւ
Ձիս ոչ կոչէ մըշակ բազմիլ խընդագոյն .
Հեռուստ գիտեմ զընտանիս
Շուրջ ՚ի կայտիւ խընդալիս
Ի գիրկ նորուն հայցել գըգուանս գիշերւոյն :
Ի հիւրընկալն այն տաճար
Քայլափոխեմ յարտասուս
Միակ դագար ինձ յայժմուս
Յորում և եթ չեմ օտար .
Եւ որ միայն ինձ չգիտի խըստաբար :

Յաճախ ՚ի վէմն այն խորհիմ
Ուր սկըսան իմ աղէտք .
Եւ զարտասուաց խընդրեմ հետք
Ձոր ՚ի թողուլ անդ զիս անշուշտ հեղ մայրն իմ :
Յաճախ իմ քայլք թափառական
Ի մենաւոր գիմն չիմացն ապաւէն .
Այլ և չիլիմն անկարեկիրք ինձ անդ կան
Դըստերս հիքոյ ծընողք չեն
Ոչ ՚ի գագաղս և ոչ յերկիր համօրէն :

Ո՛հ , տան և չորս լացի՛ր գարուն
Հեռ' ՚ի բազկաց որ զիս մերժէր .
Դարձի՛ր , մայր իմ , քեզ կամ ՚ի բուն
Լստ ՚ի վեմիս ուր զիս թողէր :

ԱԼ . ՍՈՒՄԷ

Յոյս յԱստուած

Յուսա՛ վաղիւ , մանուկ , գարձեալ ՚ի վաղիւ .
Միշտ ՚ի վաղիւն . հանգերձելոյն մընասցոք .
Յուսա՛ , և ցանգ մինչ ելանէն ՚ի լոյս տիւ
Ուր Տէր յօրհնէ՛ մէք յաղօթս անդ կանխեացոք :

Մերս աղետից , մանուկ , վերպանքս են պատճառ .
Բայց թէ յերկար կըրկնին մեր ծունգք ՚ի յերկիր ,
Չանմեղութիւնս համայն օրհնեալ սիրաբար
Եւ մեր ցաւոց , ո՛հ , շնորհեսցէ՛ Տէր ըզլիւր :

Վ . ՀԻԻԿՈՑ